USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **P. Č.,** proti žalované: **Česká advokátní komora,** se sídlem Národní 16, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 6. 2010, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 23. 9. 2010, č. j. 30 A 83/2010 - 8,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce se podáním ze dne 2. 8. 2010 domáhal přezkumu rozhodnutí žalované České advokátní komory ze dne 16. 6. 2010 (jež žalobce k žalobě nepřiložil), kterým měla žalovaná změnit své předcházející rozhodnutí ze dne 26. 5. 2010, č. j. 1380/10, jímž byla žalobci určena advokátka Mgr. Aneta Kneiflová podle ustanovení § 18 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů. Shora uvedeným usnesením Krajský soud v Brně rozhodl o postoupení věci Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému.

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) byl řádně poučen, že proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Na usnesení, jež bylo stěžovateli doručeno dne 1. 10. 2010, reagoval stěžovatel včasným podáním ze dne 11. 10. 2010, které podle obsahu lze považovat za kasační stížnost, byť stěžovatel uvádí, že podle jeho názoru je kasační stížnost proti usnesení o postoupení věci místně příslušnému soudu nepřípustná, neboť se podle mínění stěžovatele jedná o rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s., jímž se pouze upravuje vedení řízení. Proti samotnému vyslovení místní příslušnosti Městského soudu v Praze stěžovatel namítá, že soudní řád správní stanoví příslušnost soudu podle sídla žalovaného správního orgánu; žalovaná má sice sídlo v Praze, nicméně její organizační složka - pobočka - sídlí v Brně. Právě touto pobočkou vykonává předseda žalované veřejnou správu na úseku určování advokátů; z pobočky bylo stěžovateli doručováno, správní akty jsou vyhotoveny na hlavičkovém papíře pobočky. Nadto dle

stěžovatele v Praze sídlí žalovaná, nikoliv její předseda při výkonu veřejné správy. Stěžovatel tedy zastává názor, že místně příslušným musí být soud nejbližší sídlu žalované, tj. v Brně.

Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (ustanovení § 102 s. ř. s.), tuto kasační stížnost podal včas. Stěžovatel nicméně nesplnil jinou z podmínek řízení o kasační stížnosti stanovenou v ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení „*stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.*“

Nedostatek podmínky řízení v podobě absence povinného právního zastoupení, resp. požadovaného vzdělání je nedostatkem odstranitelným. Podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. platí, že v případě, že kasační stížnost nemá všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. O odstranění vad tímto způsobem se postará podle ustanovení § 108 odst. 1 s. ř. s. předseda senátu krajského soudu, proti jehož rozhodnutí kasační stížnost směřuje.

Krajský soud v Brně proto správně vyzval stěžovatele usnesením ze dne 27. 10. 2010, č. j. 30 A 83/2010 - 14, aby ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení této výzvy doplnil podání - kasační stížnost ze dne 11. 10. 2010 - a to tak, že označí účastníky řízení o kasační stížnosti a rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje; že uvede datum doručení napadeného rozhodnutí, důvody kasační stížnosti a čeho se domáhá. Dále byl stěžovatel vyzván v bodě II. výroku, aby v téže lhůtě předložil plnou moc udělenou advokátovi, který jej bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 23. 9. 2010, č. j. 30 A 83/2010 - 8, ve smyslu požadavku ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s., a v bodě III. byl vyzván k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost. Stěžovatel byl řádně poučen, že nebude-li podání ve stanovené lhůtě doplněno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, bude jeho podání odmítnuto.

Stěžovatel, jemuž byla výzva doručena dne 6. 12. 2010 podle ustanovení § 50 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), desátým dnem po dni jejího vyvěšení na úřední desce soudu, na tuto výzvu soudu nijak nereagoval, neodstranil vady podání a nepředložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Stěžovatel pouze podal podáním ze dne 11. 1. 2011 námitku neúčinnosti doručení předmětné výzvy, o níž rozhodl Krajský soud v Brně usnesením ze dne 24. 1. 2011, č. j. 30 A 83/2010 - 26, tak, že ji zamítl.

Krajský soud v Brně stěžovateli následně přiznal osvobození od soudních poplatků usnesením ze dne 20. 1. 2011, č. j. 30 A 83/2010 - 21.

Krajský soud v Brně po podání kasační stížnosti postupoval ve smyslu ustanovení § 108 odst. 1 s. ř. s. a předložil kasační stížnost se spisy Nejvyššímu správnímu soudu.

Neodstranění vad podání a nedostatek povinného zastoupení advokátem brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a proto Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (za použití ustanovení § 120 s. ř. s.) kasační stížnost odmítnout.

Na okraj pak Nejvyšší správní soud ještě uvádí, že stěžovatelův názor o nepřípustnosti kasační stížnosti proti usnesení o postoupení věci místně příslušnému soudu je nesprávný. Daný typ rozhodnutí je sice rozhodnutím procesního charakteru, avšak se závažnými důsledky pro další řízení, nespadá tedy pod rozhodnutí, jež má na mysli ustanovení § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití ustanovení § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. června 2011

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu